

OKORZENIAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* okorzeniâm.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. okorzenić.

Dodawać przypraw korzennych do potraw: Condio, OkraŹam/ Okorzeniam. Mqcz 62d; [Volck Ppp].

Formacje współrdzenne cf KORZENIĆ.

LWil (i KŁ)